

WYZNAWAJ SWOJE GRZECHY TYLKO BOGU

W Kościele Rzymsko-Katolickim istnieje zwyczaj wyznawania grzechów księdzu. Również niektóre kościoły protestanckie zachęcają swoich członków do wzajemnego wyznawania grzechów i nauczają, że każdy wierzący musi mieć swojego spowiednika, któremu powinien regularnie wyznawać grzechy, aby móc je przezwyciężyć. Takiej nauki nie znajdziesz w Nowym Testamencie. To nie jest nauczanie Ducha Świętego, tylko psychologia, którą wielu wierzących ślepo akceptuje i praktykuje.

Biblia nigdzie nie mówi o konieczności posiadania spowiednika. Tym sposobem ludzie zaczynają unikać grzechu ze strachu przed człowiekiem i koniecznością wstydliwego wyznawania grzechów swoim mentorom. Biblia nakazuje „*oczyszczać samych siebie z wszelkiej nieczystości ciała i ducha, dopełniając swojego uświęcenia w bojaźni Bożej*” (2Kor 7:1), a nie ze strachu przed człowiekiem. Każdy z nas odpowiada tylko przed Bogiem, jako tym, „*przed którym zda sprawę*” (Hbr 4:13).

Grzechy należy wyznawać wyłącznie Panu. Polecenie z Listu Jakuba 5:16, które mówi: „*Wyznawajcie grzechy jedni drugim*” jest często wyrywane z kontekstu. Jego kontekst mówi o chorych wierzących, o których modlą się starsi zboru, ponieważ w Ewangelii Jana 5:14 pisze bardzo wyraźnie, że czasami przyczyną chorób jest grzech. To w takiej sytuacji mówi się choremu, aby wyznał swoje grzechy, które mogą być przyczyną jego choroby, aby mógł zostać uzdrowiony. Tam nie pisze, że każdy ma wyznawać swoje grzechy innym. Wyrwanie wersetów z kontekstu jest bardzo niebezpieczne, bo werset wyrwany z kontekstu staje się pretekstem do głoszenia fałszywej nauki. Uważaj więc, abyś każdy werset rozważał takim kontekście, w jakim został napisany i łącz go z innymi wersetami, które mówią na ten sam temat.

Jedynymi grzechami, które każdy z nas musi wyznawać człowiekowi, są te grzechy, które popełnimy przeciwko tej osobie. Jeśli na przykład kogoś w jakikolwiek sposób oszukasz lub skrzywdzisz (Mt 5:23-24). Zawsze o tym pamiętaj.

Nigdy nikomu opowiadaj szczegółów swoich grzechów z przeszłości, bo to gloryfikuje szatana, który cię nakłonił do ich popełniania i to zanieczyszcza umysły tych, którzy słuchają takich opowieści. Każdy z nas został przez Boga ułaskawiony, dzięki oczyszczeniu krwią Chrystusa i teraz może oddawać Bogu cześć tak, jakby nigdy nie grzeszył. Pamiętaj o tym przez całe życie. Każdy z nas musi być świadomy tego, że został zbawiony tylko dzięki Bożej łasce, dlatego nigdy nie wolno wyznawać swoich grzechów nikomu poza Bogiem. Tak mówi Nowy Testament.

Gdy wierzący człowiek składa świadectwo, to zawsze powinien chwalić Boga za dobro, które mu uczynił i nigdy nie powinien wyliczać tego, do czego w przeszłości nakłonił go szatan, bo w ten sposób gloryfikuje szatana. Wystarczy powiedzieć: byłem zbuntowanym przeciwko Bogu grzesznikiem.

Osobiście byłem bardzo zachęcony tym, że Piotr nie pisze w swoich listach o tym, jak zaparł się Pana, tylko o tym, czego doświadczył na tak zwanej górze przemienienia (2Ptr 1:17-18). Podobnie mówił Paweł, gdy składał świadectwo żydom i Agryppie (Dz 22 i 26). Bardzo szczegółowo mówi tam o swoim spotkaniu z Panem, a do prześladowań tylko nawiązał. Wyznawanie grzechów jest praktyką pogańską i Katolicką, do której dzisiaj składają się też protestanci. To są tylko „*pozory mądrości w religiach wymyślonych przez ludzi, w których jedni poniżają samych siebie poprzez wywyższanie innych, ale to nie ma żadnej wartości, jeśli chodzi o opanowanie zmysłów*” (Kol 2:23). Poniżanie samego siebie nie jest ani pokorą, ani mądrością. A naszą największą potrzebą jest mądrość.

Zac Poonen

Confess Your Sins Only to God / 11.06.2023